

[A. C. Normann.]

kunne indgå i udvalgets overvejelser endnu en gang.

I forbindelse med skoleuddannelsen har jeg lyst til at røre ved mulighederne for fag-skolekursus for de unge i en række fag, fordi der her er en mangel set fra de mindre virksomheders vinduer. Medens store virksomheder med et stort antal lærlinge kan magte og endda have fordel af etableringen af en mere systematisk undervisning i egne lærlingeværksteder i den hensigt at gavne den pågældende virksomheds egen produktion, så at sige gøre de unge til specialister i den produktion, virksomheden er interesseret i at de dygtiggør sig i, så har de små og mellemstore virksomheder ikke nogen mulighed for teknisk og økonomisk at løse den for deres lærlinge tilsvarende opgave. Den tekniske udvikling bringer jo så meget nyt, som straks tages i brug i store virksomheder, men som de mindre ikke så hurtigt eller måske slet ikke kan udnytte. Jeg ved, at der er tekniske områder, hvor det forekommer mange håndværksmestre næsten uoverkommeligt under det normale arbejde at give lærlingene den fornødne undervisning, fordi den enkelte virksomheds funktioner ikke er alsidige nok eller eventuelt tværtimod er så alsidige, at en egentlig produktionstilrettelægning ikke forekommer eller ikke er normal for den pågældende virksomhed. Besværet kan for en mester også øges ved, at virksomhedens andre medarbejdere måske i enkelte tilfælde ikke har tilstrækkelig interesse for at bidrage til lærlingenes dygtiggørelse. Disse og flere årsager kan medvirke til, at mestre, som står overfor spørgsmålet om antagelse af lærlinge, viger tilbage derfor, hvis de ikke har den hjælpemulighed gennem fagkursus at kunne tilbyde lærlingen en supplerende uddannelse på områder, hvor de måske føler han har sine svage punkter.

Men at sende en lærling på et fagkursus bliver for mange mestre for stor en byrde i tillæg til de omkostninger, undervisningen på de almindelige tekniske skoler medfører. Derfor tror jeg, at man bør interessere sig for andre refusionsregler vedrørende de kursusudgifter, der her er tale om. Det vil ikke blot være i de unges og i mestrenes interesse, men sandsynligvis også i statens, hvis man ønsker at undgå den udvikling,

jeg før advarede imod, bort fra mesterlæren henimod statsskolen. Her er et område, hvor det vil være klogt at søge udfyldt de rammer, loven skaber, og derfor henstiller jeg til den højtærede minister at have sin opmærksomhed henvendt på spørgsmålet om, hvorledes offentlige tilskud til supplerende fagkursus ordnes frem i tiden.

Lærlingeudvalget har under sit arbejde kunnet glæde sig ved en levende interesse fra befolkningens side, endogså i en sådan grad, at det modsiger den megen tale om manglende politisk interesse i befolkningen. Der har under behandlingen af lovforslaget stået en livlig diskussion om dettes indhold, og der er herunder også kommet en del kritik til orde imod dem, der i kommissionen og her i tinget har arbejdet med forslaget. Dette er kun naturligt, og en hel del af den kritik, vi har kunnet lytte til gennem de sidste måneder, har været positiv og nyttig. Men det må også erkendes, at en del af kritikken i højere grad, i stedet for at være rettet imod partierne og folketinget, burde have haft adresse til administrationen af loven, nemlig den del af administrationen, der henhører under de råd, faglige udvalg og nævn, som i så høj grad er bestemmende for de økonomiske vilkår for de unges uddannelse. Forslaget lægger jo et utal af afgørelser i disse administrative organers hænder, og anderledes kan det ikke være.

Det må nu håbes, at lovens administration, både det offentliges del deraf og de interesserede parters egen del, må blive gennemført på en sådan måde, at ungdommens faglige uddannelse kan bevares på sit høje niveau i sammenligning med andre landes. Vi har her i landet — det blev også understreget af det ærede medlem hr. Hans Rasmussen — i selve arbejdets kvalitet et aktiv at værne om, som er af afgørende værdi, ganske særlig for et råstoffattigt land som Danmark. Og helt afgørende for bevarelsen af denne værdi er det også, at alle de, af hvem lovens betydning herefter kommer til at afhænge, hver dag erindrer, at både hensynet til ungdommen, til erhvervslivet og til samfundet må tvinge os til at gøre ansættelsen af lærlinge attraktiv for erhvervenes indehavere, dem af hvis interesse for lovens udnyttelse så meget nu i den kommende tid vil afhænge.

Hermed skal jeg på det radikale venstres